

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 29 kwietnia 2024 r.

UH.8361.322.2023
ZPO

MAROKO PRODUKT sp. z o.o.
ul. Jeżynowa nr 1
62-002 Suchy Las

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na MAROKO PRODUKT sp. z o.o., ul. Jeżynowa nr 1, 62-002 Suchy Las, NIP: 9721241980, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za uwidocznienie w miejscu sprzedaży, na stronie sklepu internetowego www.marokosklep.com, cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co jest naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 i z art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 18 do 21 grudnia 2023 r., kontrolę spółki Maroko Produkt sp. z o.o., ul. Jeżynowa nr 1, 62-002 Suchy Las, NIP: 9721241980, zajmującej się m.in. sprzedażą detaliczną towarów za pośrednictwem sklepu internetowego pod adresem: www.marokosklep.com.

Podczas kontroli oceniono m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży na stronach sklepu internetowego marokosklep.com oraz w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru sprawdzono, czy obok informacji o obniżonej cenie uwidoczniono również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W przypadku 10 partii towarów, spośród 40 sprawdzonych, przedsiębiorca podał informację o obniżonej cenie oferowanego do sprzedaży towaru.

Stwierdzono, w przypadku 6 niżej wymienionych partii towarów, spośród 10 oferowanych do sprzedaży w obniżonej cenie, że najniższa cena w okresie 30 dni przed obniżką była niższa niż cena aktualnie obowiązująca, tj.:

Lp.	Nazwa produktu	Podana cena sprzedaży (zł)	Podana cena regularna (zł)	Podana najniższa cena z ostatnich 30 dni przed obniżką (zł)
1.	Naturalne serum do olejowania 6 olejów przeciw wypadaniu włosów w sprayu 50 ml Saharacactus, brak kodu EAN	28,49	40,59	24,35
2.	Olej z nasion opuncji figowej z certyfikatem ekologicznym Ecocert 5 ml Saharacactus, brak kodu EAN	30,79	43,89	26,33
3.	Bioaktywne serum regenerujące z olejem z nasion opuncji figowej i trawą cytrynową 30 ml Beaute Marrakech, brak kodu EAN	26,39	43,90	21,90
4.	Serum Blue Tansy na niedoskonałości 30 ml Beaute Marrakech, brak kodu EAN	32,99	54,89	27,45
5.	Naturalne masło do ciała Sweet Orange 100 ml Arganove, brak kodu EAN	17,19	28,59	17,15
6.	Świąteczny zestaw kosmetyków Hammam Arganove, brak kodu EAN	54,99	77,49	39,10

Podanie cen w taki sposób jest niejednoznaczne i budzi wątpliwości. W tym przypadku obniżka nie jest dla konsumenta korzystna, co może świadczyć o podwyższaniu cen i nieprawdziwym charakterze zakomunikowanej obniżki. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką.

Opisane powyżej uchybienia stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Ponadto w przypadku 4 partii towarów, wymienionych poniżej, stwierdzono podanie błędnej ceny jednostkowej:

Lp.	Nazwa produktu	Podana cena sprzedaży (zł)	Podana cena jednostkowa (zł/100 ml)	Prawidłowa cena jednostkowa (zł/100 ml)
1.	Naturalne serum do olejowania 6 olejów przeciw wypadaniu włosów w sprayu 50 ml Saharacactus	28,49	82	56,98
2.	Olej z nasion opuncji figowej z certyfikatem ekologicznym Ecocert 5 ml Saharacactus	30,79	878	615,80

3.	Bioaktywne serum regenerujące z olejem z nasion opuncji figowej i trawą cytrynową 30 ml Beaute Marrakech	26,39	128	87,97
4.	Serum Blue Tansy na niedoskonałości 30 ml Beaute Marrakech	32,99	183	109,97

Powyższe jest naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz jest niezgodne z wymaganiami, o których stanowi § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, a także narusza interes konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

Natomiast, stosownie do brzmienia art. 4 ust. 2 ustawy, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Jak wynika z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia:

1. cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnymi dobrze widocznym dla konsumentów.
2. cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; w cenniku; w katalogu; na obwolucie; w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Stosownie do § 4 ust. 1 rozporządzenia, „cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1” (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). „W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk” (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 15 marca 2024 r., zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Strona została pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych

dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Wskazane w zawiadomieniu uprawnienia strony wynikają z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, uregulowanej w art. 10 § 1 Kpa. Jednocześnie strona została wezwana do przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów oraz przychodu, osiągniętych przez stronę postępowania w roku 2023, w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma informującego o wszczęciu postępowania. Stron w formie wiadomości e-mail z dnia 25 marca 2024 r. wniosła o przedłużenie terminu na przedłożenie informacji o wysokości obrotów oraz przychodu za 2023 r. W związku z powyższym, organ pismem z dnia 15 kwietnia 2024 r. (doręczonym stronie 22 kwietnia 2024 r.) ponownie wezwał stronę do przedłożenia wyżej wskazanej dokumentacji do dnia 26 kwietnia 2024 r. oraz wyznaczył termin wydania decyzji do dnia 29 kwietnia 2024 r. Strona w załączeniu do wiadomości e-mail z dnia 26 kwietnia 2024 r. przedłożyła wymaganą dokumentację. Ponadto strona, pismem z dnia 28 marca 2024 r. przesłanym za pośrednictwem poczty elektronicznej przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, w którym wskazała, w szczególności, iż natychmiastowo zrealizowała działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń oraz wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i potraktowanie błędów strony jako wyniku niepoprawnej interpretacji przepisów.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem brak uzasadnienia do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z jednoczesnym poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie spełnił wymagań wynikających z art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy, podając ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w stosunku do 6 spośród 10 partii towarów oferowanych w obniżonej cenie oraz wymagań wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy, uwidaczniając błędnie ceny jednostkowe dla 4 spośród 40 partii oferowanych do sprzedaży towarów, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Cena i cena jednostkowa, a także informacja dotycząca obniżki ceny są jednymi z podstawowych

wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie jednostkowej oraz prezentowanie obniżki cen oraz możliwość porównania cen wielu towarów mają istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Należy podkreślić, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowanym przez organ do przedsiębiorcy zawiadomieniem z dnia 24 listopada 2023 r., zawierającym m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Nie ma również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych oraz uwidocznieniu cen towarów w obniżonej cenie w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep internetowy przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, czyn przedsiębiorcy został zakwalifikowany przez organ jako naruszenie obowiązków w stopniu umiarkowanym. Przedsiębiorca nie spełnił wymagań wynikających z art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2

ustawy, podając ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w stosunku do 6 spośród 10 partii towarów oferowanych w obniżonej cenie oraz wymagań wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy, uwidaczniając błędnie ceny jednostkowe dla 4 spośród 40 partii oferowanych do sprzedaży towarów. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiające ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych przepisów. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Cena i cena jednostkowa, a także informacja dotycząca obniżki ceny są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie jednostkowej oraz prezentowanie obniżki cen oraz możliwość porównania cen wielu towarów mają istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli w toku której stwierdzono nieprawidłowości, jak wskazano wyżej, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 24 listopada 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, organ wziął pod uwagę fakt, że nie był on wcześniej ukarany za naruszenie przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość, w szczególności przychodu przedsiębiorcy ustalono na podstawie dokumentacji przesłanej przez stronę dnia 26 kwietnia 2024 r.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.** Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. Aa;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Weinitz-Kędra